Philipi Cheurerij oratoris Sabaudieqʒ p̄ſidiſ ad Innocē-
tium: viii. Pōt. maximum oratio.

CUm Btiſſime pr̄ maximā tui ſolii dignitatē: cū ſingl'areſ
ꝗppe diuīas culmis tui laudeſ doteſqʒ ꝯtēplor: paueo qdē
Uerilliimūqʒ id vulgatū expior: anceps atqʒ grāde picl'm ſubi
re. qui ſe vnū aliis tacētib⁹ p̄bet audiendū p̄ſertiʒ cū tuā apō
ſanctitatē hoc in loco non niſi viri graues ⁊ docti ꝯſilio ⁊ etate
orare cōſueuerunt: quorū veſtigia ſi diligenter intueor: ademp
tam mihi dicendi facultatē: occupatūqʒ omni ex pte orationis
locum inſpicio. Preterea ſi altiſſimū hūc tronū viuis marga-
ritaꝝ lineis fulgētibuſqʒ gēmis ornatū animaduerto. humanā
dei p̄ſentiā. platones. Cicerones. cōuentūqʒ regum videre mi-
hi videor. quas ob res obmuteſcere poti⁹ q̄ʒ fari mihi ipī me-
rito pſuaſiſſem. Et eo magis ꝙ auditurus ſis hominē qdē nō
facundum: nō ſuauem: ſed craſſo in aere natū: incultamqʒ ora
tiunculam in cōſpectu diuini vult⁹ tui tantorūqʒ principū ocu
lis ſonantē ⁊ pferentē. Sed mei principis Illuſtriſſimi artat⁹
impio. debitū fidelitatis exſoluēs: ſarcinā tua p dignitate hu
meris meis longe impem deponere cogor. Te igr̄ clementiſſi
me pr̄ p amplitſſimā tui generis nobilitatē. ppagationē. famili
am. cliētellas: atqʒ tandē p oīm claritatē vtutū: quib⁹ a cuna-
bulis educatus tāq̄ʒ lucidiſſimū ſydus hoc in altiſſimo ponti-
ficatuſ ſolio oculis noſtris his dieb⁹ apuiſti. Inuoco obteſtor.
atqʒ imploro: ut immenſos tue potentie fines: tanti principis
tum ortum genus ⁊ proauos. tum decurſi temporis in ortho-
doxam fidem bene merita inſpiciens. de quorum ſingulis pau
ca pro rerum dignitate percurram. quam tandeʒ reddituri ve
nimus obedientiam gratanter admittas. Sed quid primo bal
butiens dicam: qui totiens inter ſacra miſſarum ſolemnia id
ad petrum accepi veritatis eloquium. paſce oues meas. Illud
etiam Quodcunqʒ ligaueris ſuper terram erit ligatum ⁊ in ce
lis. Et alias iuri pontificio vacans. Cum poſſis equare rotun
da quadratis. ſacrilegum eſſe de tue poteſtatis viribus diſpu-
tare. Cui proprium ego occidam ⁊ ego viuere faciam percutiā
⁊ ſanabo. O miranda certe q̄ʒ narranda magis hec contrarioꝝ

Inc 1253

poteſtas.humanus diuina.dextera vitā: ſiniſtra ꝓpinat ⁊ moꝛ-
tem. Utinam deuſ ſiue parens ut ita dicam rerum omniuꝫ na
tura me tanti miſterii diſcipulum auditoꝛemqꝫ potius q̄ꝫ pꝛo
latoꝛem effeciſſet ſed poſtq̄ꝫ actum eſt quid tante poteſtatis ſi
bi vult narratio quid inſulſam iuuat oꝛationem: quale tandē
mercatur talentum. certe poſt numero plures miſticos ſenſus
hoc vnum vt equalem admixtamqꝫ potentie ſecum ferat hu-
manitatem qua potens multuſqꝫ ad ignoſcendum recte iudi-
caris: qua etiam puſillum ſicut ⁊ grandem recipis. dominan-
tium tamen in reliquis qualitate ſalua. Inter quos meum pꝛī
cipem ſereniſſimum non mediocrem ut habeas velim. Cuius
exoꝛdium non minus q̄ꝫ illis ſaxonie pꝛincipibꝰ illuſtriſſimis
oꝛtum eſt. a quibus ſeptingenteſimo ſue dignitatis āno ſi ſcrip
turis cōmentariiſqꝫ credimus tres in lucem pꝛodierunt otto-
nes: qui apud germanos pꝛimi in apicem imperatoꝛie maie-
ſtatis aſſumpti: virtutum pꝛodigiis emicantes. Ipſoꝛum ſecū
dus ⁊ dux ⁊ imperatoꝛ humāe fragilitatis debitaqꝫ nature ſol
uens. Ottonem fredericum. heinricum atqꝫ beroldum tanto
pꝛincipe dignam pꝛopaginem ſue poſteritati reliquit. Hic be-
roldus animo plenus ⁊ armis ſtigmatum ſanguiniſqꝫ iure aq
lam ferens pꝛimus ſabaudie ꝑtes incoluit ⁊ poſſedit. A quo
bellis q̄ꝫ multiplicibus in ſuenos pꝛoſpere geſtis: tot tantiqꝫ
pꝛodiere comites atqꝫ ſabaudie duces clariſſimi ut omnibꝰ pa
lam ſit equum illum eneum grecoꝛum bello templo palladis
oblatum non plures parturiiſſe ſtrenuitatis aut magnanimita
tis viros. Hoꝛum pleriqꝫ non luxui. voluptati aut ignauie: nō
deniqꝫ inter ceteras animi peſtes digniſſima ipſoꝛum coꝛpoꝛa
laxanda putauerunt ſed chriſtiana pꝛo fide pugnantes patria
liberis ⁊ omni quiete relicta in barbaras exteraſqꝫ natōes hu
manis exceſſerunt rebuſ. Alii fidei ſcuto muniti: tumēteſ atqꝫ
indomitos pelagi fluctus ſulcantes. ſaldani regiſqꝫ turcoꝛum
apud rhodoſ obſidione pulſa: aquilam armoꝛum tipario tunc
uſqꝫ delatam in victoꝛie pꝛemium quanta illoꝛum gloꝛia fieri
potuit. in crucem albam verterunt. Que victricibus armis q̄
ſita rubicundoqꝫ ſata campo. inter xp̄iane religionis pꝛincipeſ

vna in hos uſqꝫ dies penetrauit atqꝫ refulſit. Alii grecorum imperatorem hoſtium fidei vinculis detentum ipſorumqꝫ potentia liberatum: purgatis ab eo grecorum erroribus apoſtolice ſanctitati parere coegerunt. Alii eccleſie vexillum amplexi clementis quarti tempore ciſmaticos rebelles illiqꝫ aduerſantes domuerunt. Quid plura ſi fortia reliquorum omniuꝫ geſta: inſignesqꝫ virtutes: que nulla profecto etas. nullum diutius euum. nulla tandem rebus omnibus dignis inimica obliuio delere poteſt: mea balbutienti lingua recenſere velleꝫ dies me defficeret: hiſtoriamqꝫ potiꝰ q̄ꝫ orationem contexere viderer. Verum tamen carolum principem illuſtriſſimum oīm ſupra nobiliſſimum decus: tantiſqꝫ progenitoribus dignaꝫ ſobolem ſilentio preterire non poſſum. qui in tenera adeo etate viriles iam indutus annos: occupatiſqꝫ ſtrenuorum virtutibꝰ audita ſancta atqꝫ celebri in pontificatū aſſumptione tua: tāq̄ꝫ rutilantis phebi lumina tenebras fugantia cumei carminis etateꝫ ſaturnia regna celo te dimiſſum reducentem paciſqꝫ ſulculos vbiqꝫ ſerentem videns: immortali deo gratias illico habuit ⁊ egit: non quia princeps longo ſanguine nobiliſſimaqꝫ ſtirpe deſcendiſſet. non quia bonis falſa mortalium opiniōe ſic appellatis q̄ꝫ affluenter habundaret. Sed quia laboranti populo numine quodam debitus in hec uſqꝫ tempora ſeruatus veniſſes. inſuper hoc ipſum quod ſuo ſanguini generoſo hereditarium eſt ſequens de obedientia tibi reddenda q̄ꝫ primum cēſuit agendum. Inobedientiam ſacris initiatus omnino ꝓhorreſcens: intelligens per illam in hominum perniciem angeluꝫ cherubin in deliciarum paradiſo flammeum mucronem verſatilemqꝫ portantem ad viam ligni vite prohibendam cuſtodē fuiſſe locatum: primumqꝫ parentem ⁊ eius poſteros paradiſo pulſos. omnium vite finem impoſitum moriendi neceſſitateꝫ inductam patrie celeſtis ianuas clauſas. infernalis profundi ſecundeqꝫ mortis foueas datas. Et ultra ut tantum inobedientie facinus deleretur: filium dei in mortem uſqꝫ ſubactum: qui obedientie ſemita gradiens ſecuturis ſe omnibus veſtigio relicto hac ſola comite celos penetrauit. Auctorem igͥtur fidei

ducem aſpiciens meus princeps ſereniſſimus: omnem obediē
tiam tibi Innocentio Jeſu chriſti vicario digniſſimo noſtrum
omnium organo exhibet offert atq donat· quas terra mariq
tenet ꝓuintias: ſanctas dei eccleſias: ꝛ que in eis ſunt tue bea-
titudini cōmendans. quam ſummus rerum opifex cuius nutu
cuncta ſub ordine creata ſunt· poſt longa atq felicia ſecl'a ſui
populi principibus adnumeret. Dixi.

Habita in conſiſtorio publico· anno domini. m· cccc· lxxxv. q̄r
to calendas februarias. Pontificatus vero Innocentii oc-
taui anno primo.

Inc 1253